

Bağ-Kur'lunun Çilesi Ne Zaman Bitecek?

Esnaf ve Sanatkârlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu, yani hepimizce bilinen adıyla Bağ-Kur, 1971 yılında 1479 sayılı kanunla kurularak 1 Ekim 1972'den itibaren ülke çapında hayata geçti. Bağ-Kur kanunu 1979 yılında 2229 sayılı kanunla büyük ölçüde değiştirildi.

Bağ-Kur yasasındaki hükümlere ve o zamanın şartlarına bakınca, Esnaf ve Sanatkâr ile Çiftçilerin nasıl bir cendereye sokulduğunu daha iyi anlıyoruz!

Büyük ölçüde yasal değişikliğin yapıldığı 1979 yılında, Türkiye'de ortalama yaşam süresi sadece 61,91 idi! Bağ-Kur'lu kadınlara reva görülen prim ödeme süresi 25 tam yıl, yani 9.000 gün ve en az 50 yaş şartıydı. Erkeklerin de 25 tam yıl (9.000 gün) ödeme şartı ile en az 55 yaş şartı konulmuştu. Her hangi bir nedenle 25 yıl ödeme yapamayanların yaş haddinden (kısmi emeklilik) yararlanabilmeleri için de en az 15 yıl yani 5.400 gün prim ödeme şartı ile birlikte kadınlarda 55, erkeklerde 60 yaş şartı konulmuştu. Anlayacağınız sistem neredeyse Bağ-Kur'lunun hiç emekli olmadan çalışıp ölene kadar prim ödemesi üzerine kurulmuştu! Sonraki yıllarda kadınlara biraz merhamet edip asgari prim ödeme süresini 20 yıla yani 7.200

güne indirdiler.

TBMM'de görev alan o zamanın Vekilleri, nasıl bir kanaat ile Bağ-Kur'lu küçük esnaf ve çiftçileri devlet gibi, holding gibi güçlü ve zengin görmüşlerse artık, Emekli Sandığı ile aynı şartları dayatmışlardı! Devlet kendi memurunun primini 25 yıl kesintisiz ödemeye muktedir olabilir ama, esnaf ve sanatkarlara böyle ağır bir yük bağlamak için vicdanlarını tatile çıkarmaları gerekmiştir herhalde!

Hâlbuki ilk kurulan sigorta kurumu SSK'ya bağlı çalışan işçilerin emekli olabilmesi için, kadınlarda 20 yıllık sigorta süresi dâhilinde en az 5.000 gün, erkeklerde 25 yıllık sigorta süresi içinde en az 5.000 gün prim yatırılma şartı vardı. 5.000 gün yaklaşık 14 yıl ediyor! Kadınlarda 6 yıla kadar, erkeklerde ise 11 yıla kadar boşluk verme ve işsizlik halinde müsaade ediliyordu. İşçi ve esnaf arasında bu kadar büyük bir iltimas farkının olması, elbette kabul edilebilir ve adil bir yaklaşım değildir!

Bir işçinin çalışmadığı dönemde maaşı ile birlikte SSK prim ödemesi de duruyordu. Bağ-Kur'lu esnaf ise o ay doğru dürüst ciro yapmasa ve hatta dükkânını geçici olarak kapatıp evinde otursa bile, Bağ-Kur prim ödemesi zerre miktar esnemiyor ve eksilmiyordu. Prim seviye basamakları yukarı doğru re'sen veya talep halinde yükselebiliyor ama aşağı inmesi mümkün olmuyordu. Bağ-Kur prim borç sayacının durması için tek çare Vergi Levhasını iptal eder gibi işyerinin kapanışını Bağ-Kur'dan da yaptırmasıydı. Oysa işsiz kalan bir işçinin son SSK priminden itibaren birkaç ay daha ücretsiz sağlık hizmeti alabilmesi mümkündü. Sadece prim ödenmediği için 5.000 gün sayacı duruyordu. Ama Bağ-Kur'lu esnafın borcu gözüktüğünden sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanmasına izin verilmiyordu. Sonradan çıkan zorunlu GSS (Genel Sağlık Sigortası) ve işsizlik fonu destek ödemesi de işçiler için ayrıca pozitif bir fark oldu.

Bağ-Kur tescili zorunlu değilken, ödeme ve emeklilik şartlarının ağırlığı nedeniyle pek tercih edilmediği için, Vergi Daireleri ve Esnaf Odalarının kayıtları ile eş zamanlı re'sen zorunlu tescil kuralı getirildi. Bu borçtan kaçınamayan esnaf, bu sefer de 12 basamaktan en düşüğü olan 1. basamak seviyesinde sabit prim ödemeye başladı. Zaten ihtiyaç duydukları sağlık hizmeti için bu seviye yeterli geliyordu. Bağ-Kur tekrar esnafın aleyhine yeni kural çıkararak, 6. basamağa kadar re'sen zorunlu tescil dayatmasına başladı. 7.-12. basamaklar için de iki yılda bir isteğe bağlı yükseltme imkânı verdiler.

Bağ-Kur'un pençesine düşen esnafın hali, tıpkı Boa Yılanının sarmaladığı Ceylan yavrusu gibidir! Çünkü her nefes alıp verişinde çember daha da daralır! Asla genişleme imkânı vermez! Mesela 7. seviyede prim ödeyen esnafın işleri kötü gittiği, dara düştüğü bir durumda, gelir kaybı yaşadığını ispat ile beyan etse de Bağ-Kur prim basamağı asla düşürülmez! Prim tutarında azaltma mümkün değildir! Ödemeden kurtulmanın tek yolu iflas beyanı ile resmi kapanış veya işyerini başkasına resmi satışla devir yapmasıdır. Ödediği prim miktarına e süresine nispetle bağlanan emekli maaşının, diğer emeklilere göre hep düşük kalması da ayrı bir haksızlık boyutudur.

Sigorta primleri açısından SGK tarafında fazla fark olmasa da ödeyen açısından önemli bir tutar dengesizliği vardır. Son değerlere göre SGK primi için işçinin asgari brüt maaşından 1.401 TL kesilir. İşverene düşen ek pay ise 1.551 TL'dir. SGK tutarında bu bölüşme yapıldığından, iki tarafa da rakam ağır gelmez. Ama Bağ-Kur'lu esnaf kendi işinin süresiz mesaili işçisi olduğu gibi, SGK priminde de kendisinin patronu olarak 2.952 TL tutarındaki tüm ödemeyi çaresizce üstlenir. Bu rakamdan kaçış veya indirim de yoktur!

Zaten işyeri kirası, elektrik, doğalgaz, su gibi işletme giderleri hep "Ticari" oldukları, yani patron ve zengin görüldükleri gerekçesiyle katlamalı tarifeden uygulandığından, esnafın nefes alacak hali kalmadı artık!

Türkiye'de mütevazı sermayeler ile kurulan ve çoğu kez aile işletmesi niteliğinde bulunan esnaf ve sanatkâr teşebbüsleri ile tarım alanında yerel üretici olmak, artık kahramanlık boyutundan da çıkarak delilik haline getirildi. Bu gidişin sonu bütün yerel işletmelerin kapanması ve sermayenin büyük ve zalimce davranan güçlere aktarılmasıdır. Tarım kesiminin kendi ihtiyaçları için bile üretim yapması daha zararlı hale gelmiş, süpermarketlerden alışveriş yapmak köylüler arasında bile standart olmuştur.

Sermayenin hızla büyük denizler gibi dipsiz kuyulara akması ve toprakları sulayan dere ve nehirlerin adeta kurumasının acı faturasını hep birlikte yaşamaya başladık farkında mısınız? Sayıları iki elin parmaklarını geçmeyen dev market zincirleri perakende ve toptan tüketim piyasasıyla vahşice oynuyor ve tükenmez bir iştahla kar etmek için bizlere varlık zamanında dahi yokluk ve pahalılık yaşıyorlar. Küçük esnafın aradan çekilmesi, halkın daha çok sömürülmesine, devletin de acziyetle seyretmek zorunda kalmasına yol açıyor.

BAĞ-KUR'lu esnaf, sanatkâr ve tarım müteşebbislerini kurtarmak ve korumak için

neler yapılmalı?

1- Bağ-Kur ile SSK arasındaki zorunlu prim gün sayıları farkı düşürülmeli, SSK ile aynı şartlarda sabitlenmelidir.

2- Esnafıktan vazgeçen, işyerini sağlık veya ekonomik nedenlerle kapatan veya devreden kişilerin, SSK'ya geçmeleri halinde uygulanan son 3,5 yılın (1261 gün) SSK primli olma şartı askıya alınmalı, prim gün sayıları yeterli ise emekli olabilmelerine imkan verilmelidir.

3- Ekonomik darlığa düşen veya sağlığı bozulan esnafın işyerini geçici yada sürekli olarak kapatması halinde Bağ-Kur ödemeleri durmalı, GSS devreye girmeli ve en az SSK mensupları kadar sağlık ve işsizlik sigortası desteği verilmelidir.

4- Küçük esnaf ve sanatkârlar ile tarım müteşebbislerine uygulanan "ticari" sınıf doğalgaz, su, elektrik gibi giderlerinde; finansal büyüklük, işyeri ölçüleri, çalıştırılan insan sayısı gibi kriterlere değişen insafli tarifeler uygulanmalıdır. Korkudan ışığını açamayan, buz gibi işyerinde çalışmak zorunda kalan esnafın gözetilmesi lazımdır.

5- Vergi kaydı ve esnaflık tescilini 8 Eylül 1999 tarihinden önce başlatan fakat çeşitli nedenlerle Bağ-Kur tescilini yaptıramayan (mesela Gölcük Depremi nedeniyle o bölgeler ve Düzce civarındaki şartlar) esnafa Bağ-Kur tescilini makul rakamlarla aynı tarihlere çekme imkanı verilmeli, böylece son EYT yasasından faydalanma yolları açılmalıdır.

6- Yerel işletmeleri koruyan belediye hizmetleri ve kamu imkanlarında kolaylıklar sağlanmalıdır.

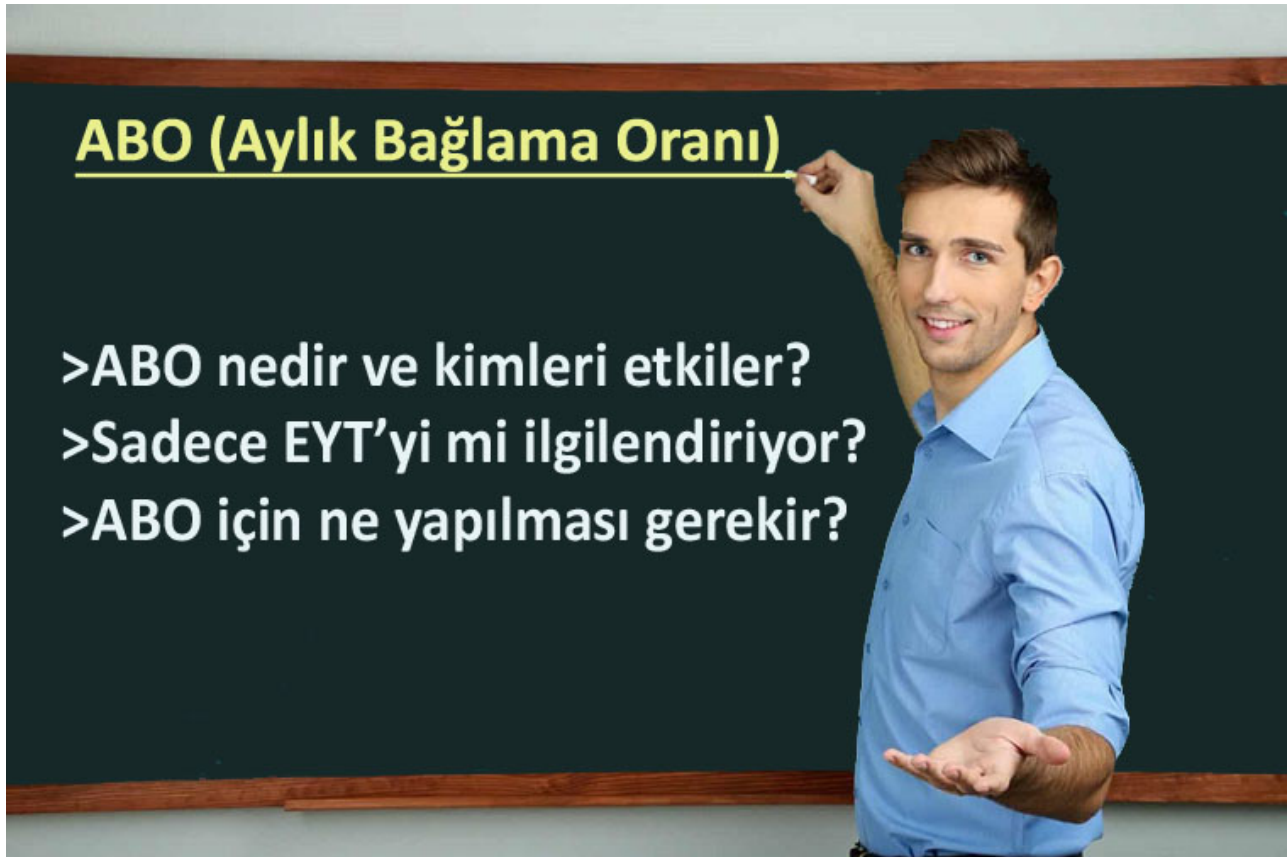
7- Esnafa dayatılan fahiş fiyatlı aylık beyanname giderlerinde, iş için kullandıkları araçların sigorta, vergi vb. masraflarında indirimler gelmelidir.

8- Esnafın zorunlu kayıt ile harç yatırmaya maruz kaldıkları Odaların ne yaptığı belirsiz ağalar tarafından şahsi derebeyliklere dönmesi önlenmelidir. 20-30 yıl boyunca çöreklenen başkanlıklara zorunlu süre sınırı getirilmelidir.

Sonuç olarak; Esnaf ve sanatkarlarımız ile tarım üreticilerimiz memleketin öz sahiplerinden ve maddi-manevi kalelerindenidir! Onların soyunu tüketen her türlü oluşuma karşı durmalı, insanlarımızı girişimcilikten soğutan ve korkutan bütün haksızlıkları gidermeliyiz. Yoksa yetişen her gencimiz sanat, ticaret ve tarımda şansını denemek yerine kapağı Devlete atmak

için çalışacak ve gereksiz bir rekabet içinde boğulup kalacaktır. Esnaf ve tüccarımızın varlığı ve devamı beka meselesidir! Dahası var mı?

Bir Çırpıda #ABO

Soru: [kirmizitext]**ABO nedir ve kimleri etkiler?**[/kirmizitext]

Cevap: Aylık Bağlama Oranı demektir. SGK kapsamında olan herkesi etkiler. ABO'nun güncel oranları 2008'de çıkarılan 5510 sayılı kanunda belirlenmiştir. Emekli olanların maaşı 3 dönem dikkate alınarak hesaplanır.

a) 2000 yılı ve öncesi dönem => Çalışanlar için ABO'nun en iyi olduğu dönemdir. Çalışıkça maaşı arttıran hesabı esastır.

b) 2000 - 2008 arası dönem => ABO oranları düşürülmüştür. Çalışanlara tavan uygulaması gelmiştir.

c) 2008 ve sonrası dönem => ABO'nun ve tavan tutarlarının en düşük olduğu dönemdir. Sadece asgari ücretle emekli olan bir kişinin emekli maaşında 1.000 TL den fazla kesinti yapmıştır. Asgari ücretle 2018'de emekli olanlara 800 TL civarında maaş bağlanmıştır. 2019

başında seyyanen zam yapılarak emekli maaşlarının en az 1.000 TL olması sağlanmıştır. Emekli olacak bir kişinin 2008 yılı sonrasındaki çalışma süresi uzadıkça ABO yüzünden emekli aylığı yıllık 60-70 TL düşmektedir. EYT mağdurları zamanında emekli olamadıkları gibi, çalıştıkça emekli maaşları düşürülerek çifte zulme maruz bırakılmaktadır.

Soru: [kirmizitext]ABO sadece EYT'yi mi ilgilendiriyor?[/kirmizitext]

Cevap: Hayır. İşçi, memur veya esnaf fark etmeksizin, 2008 yılından itibaren çalışan ve çalışacak herkes etkilenmektedir. ABO yüzünden fazla çalışanın, yani fazla prim ödeyenin fazla emekli maaşı alacağı bir imkân kalmamıştır. Yeni emekliler de hiçbir zaman eski emekliler kadar maaş alamayacaktır.

Soru: [kirmizitext]ABO için ne yapılması gerekir?[/kirmizitext]

Cevap: Bu ABO ile insanların emekli olarak yuvasına çekilmesi imkânsızdır. Türk-İş'in Ekim 2019 tarihli 4 kişilik bir ailenin aylık Açlık Sınırının 2.058 TL olduğu dikkate alınırsa, 1.000 -1.600 TL aralığında yığılan emekli maaşları ile yaşamının mümkün olmadığı görülecektir.

Bu ABO; kimse emekli olmasın, emekli olan tekrar çalışsın, aldığı paranın hayrını görmesin, ancak karnını doyursun, sosyal veya kültürel bir faaliyette bulunmasın diyor!

ABO oranları acilen yükseltilmeli, her emeklinin en azından asgari ücret kadar maaş alabilmesi sağlanmalıdır.

[EYT Zulmünü Doğuran Nedenler ve Yanlışlar](#)

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) konusunda mağdur olanları anlamayan ve bir nevi bencil bir talep gibi niteleyerek, aleyhte tavır sergileyen kişilerden birisi de Yeni Şafak yazarı Sayın Ahmet Ünlü'dür.

İktidar yanlısı olarak bilinen bir gazetenin yazarı olduğu için, EYT konusuna hep soğuk davranan iktidar partisinin de görüşlerini yansıtıyor gibi algılanıyor. Kesinlik için değil, algı ve etki açısından ifade ediyorum.

Malumunuz, 23 Temmuz'la başlayan bu hafta TBMM'nin tatile girmeden önce görüşeceği bir torba kanunu var gündemde. Belki vicdanları harekete geçirir ve mazlumların duası karşılık bulur umuduyla çabalıyoruz.

Olumlu kamuoyu oluşturmak için, sayın yazarın 3 Haziran 2018 tarihli yazısındaki görüşlerine karşı, neden EYT zulmü var diye kendisine e-posta metni yazarken, aslında ayrı bir yazı konusu olduğunu fark ederek, buraya yazmayı ve daha geniş kitlelere ulaşmayı istedim.

EYT konusunda ayrıntılı bilgisi olmayan ve işsiz EYT'lerin durumu hakkında empati yapamayan kişilerin EYT taleplerini haksızca, erken emeklilik şeklinde nitelemeleri ve uyanıkça, bencilce bir talep gibi yargılamaları söz konusudur.

İşin doğrusunu bilen ancak, yöneticilere şirinlik yapmak için "*efendim bütçeye şöyle yük*

getirir, bizi böyle zorlar " benzeri ifadelerle siyasileri korkutup yönlendiren, kraldan daha kralcı bürokratlarımızı ise, Allah bildiği gibi yapsın. Zulme çanak ve kılıf buldukları için, Allah onları sebep olduklarıyla imtihan ederse hiç şaşırmasınlar.

KEY ödemeleri, engelli ve yaşlı destekleri, komşu ülke sığınmacıları, uzak ülke mağdurları gibi, zulüm ve mağduriyet söz konusu olduğu zaman yapılmayan bütçe hesapları, nedense EYT söz konusu olduğunda yapılıyor ise burada iyi niyet söz konusu olamaz.

Emeklilikte yaş haddi uygulaması daha önce söz konusu değildi. Kadınlarda 20 yıl, erkeklerde 25 yıl çalışarak prim ödeyenler emekli olabiliyordu. Türkiye'de ortalama yaşam süreleri düşük olduğu için, ilk başlarda anormal bir durum da yaşanmıyordu.

1940'lı yıllarda erkeklerin ortalama yaşam süresi 40, kadınların 36 idi. Zaman geçtikçe bu süreler uzadı. 80'li yıllarda ise 60 yaş bandında ulaştı. Yaşayan emeklilerin sayısının çoğalması SSK başta olmak üzere Bağ-Kur ve Emekli Sandığı bütçelerini zorlamaya başladı. (bakınız: [80 yılda ömrümüz iki katına çıktı](#))

Sisteme öldürücü darbeyi vuran gelişme ise, 90'lı yıllardaki siyasilerin prim ödemesi eksik kalan kişilere göstermelik bir para yatırmaları karşılığında, kıyak süper emeklilik imkanı vererek, zaten çökmek üzere olan yapıya bir sürü genç emeklinin (kadınlarda 38, erkeklerde 43 yaştan itibaren) katılması oldu.

Sosyal güvenlik kurumlarının kaynaklarını kötü yöneten, gelir sağlamak yerine israf ve yolsuzluk dolu icraatlar yapan beceriksiz bürokratlarda üstüne tüy dikti.

1999 yılında çıkarılan kanunla yapılan yaş düzenlemesi, panikle alınan gecikmiş bir karardır. Aslında, her 5-10 yılda bir ortalama yaşam ömrünün uzamasına uygun olarak, küçük yaş ayarlarının yapılması gerekiyordu. Böylece, kişiler işe başladığında kesin olarak emekli olacağı yaşlarını ve zamanlarını bilebilirdi.

Kanun çıkarıldığı sırada zaten çalışan kişilerin, geriye dönük olarak yaşlarının yükseltilmesi zulme yataklık yapmıştır. Çünkü maç ortasında kural değişimi söz konusudur.

2008 yılında çıkarılan ve Aylık Bağlama Oranlarını dramatik şekilde düşüren kanun da yapılan zulmü katmerlemiştir. EYT'liler primlerini eksiksiz ödediği ve fazlasını da ödemeye devam ettiği halde, hem beklemeye hem de daha az emekli maaşı almaya mahkum edilmiştir.

EYT mağduru Devlet Memurları açısından, yaş bekleme dışında ağır bir mağduriyet yoktur.

İşçi ve esnaf olanlar ise, kelimenin tam anlamıyla köle gibi çocukluklarından itibaren çalışarak bekledikleri emeklilik hakları gasp edildiği için, anormal şekilde yıpranmış ve hayattan bezmiş şekilde yaşlarını beklemektedir.

İnsanlar bundan 20-30 yıl evvel, 12-13 yaşından itibaren çalışmaya başlıyordu. Şimdiki gençlerin okuldu, askerlikte derken, işe başlaması neredeyse 25 yaş civarında oluyor. EYT'lileri yargılamak bugünkü şartları değil, onların çocukluk ve gençliklerini harcadıkları yılları dikkate almak gerekir. Ortalama 30 yıldır çalışıp primlerini tamamen ödedikleri halde, umutla bekledikleri emekliliklerinin gasp edilmesi zulüm değilse nedir?

İşsiz kalan SSK'lı, Bağ-Kur'lu EYT'liler ise, gerçekten acınacak hale gelmiştir.

Çocuklarının düğün ve askerlik gibi önemli işlerini destekleyemeyen, eğitimlerine katkı veremeyen, evlerine ekmek götürmekten aciz bırakılan EYT'liler vardır.

Emekli etmek için EYT'lileri genç gören Devlet kurumları, yeni personel alımında hep 30 veya 35 gibi yaş haddi koymaktadır. Özel sektör ise, yaşlı işçileri mecbur olmadıkça almamaktadır. Kendi vatandaşı olan bu insanların, emeklilik yaşlarını bekleyene kadar iş ve aşlarını garanti altına alamayan devlet otoritesi, açıkça zulüm yapmaktadır.

Çalışmayan EYT'ler için sağlık hizmeti dahi verilmez. Ancak hiç bir geliri ve evi, arabası gibi mal varlığının olmadığını ispat ederse, 60 TL gibi cüz'i prim ödemesi yaparak sağlık hizmeti alabilir. Sağlığında ve işi varken ailesine ev veya araba alabilmiş olan EYT'liler, o kadar düşük prim ödemeyele kurtaramıyor tabii.

Tekrar etmek gerekirse,

- EYT'lilerin gasp edilen emeklilik hakkının iadesi erken veya süper emeklilik değildir!
- Yaş ortalamasının uzamasıyla, yaş haddi düzenlemesi gereklidir ancak, her düzenleme yapıldığı tarihten sonrasını kapsamalıdır.
- İnanmadığımız bütçe hesapları mutlaka dikkate alınarak, bu zulme devam edilecekse, hem kamuda hem de özel sektörde acilen işe alımlarda yaş haddi uygulaması kaldırılmalı ve yaşlı işsizlerin istihdamı için özel teşvikler çıkarılmalıdır.

- Zulümle abad olunmaz. Mazlumların sesi duyulmalı ve çare üretilmelidir.

Allah yöneticilerimizin ve onları etkileyenlerin kalplerine adalet, merhamet ve empati duygularını daha güçlü şekilde ilham eylesin.

Amin...

Kaynaklar:

- Görsel kaynağı: <https://pxhere.com/tr/photo/1046462>

-

<https://www.yenisafak.com/yazarlar/ahmetunlu/emeklilikte-yasa-takilanlarin-sorunu-nasil-cozulecek-2045913>

- <http://www.radikal.com.tr/turkiye/80-yilda-omrumuz-iki-katina-cikti-1009181/>

[EYT Zulmünün Farkında Olmayanlara Hatırlatalım](#)

EYT Zulümü Ne Demek?

Emeklilikte Yaşa Takılanlar yani EYT'liler hakkında bilgi eksikliğinden olduğuna inandığım bir duyarsızlık ve boş vermişlik var. EYT ile ilgili [ilk yazımda](#) kısaca anlatmaya çalıştım ancak, ayrıntıların eksik kaldığını sanıyorum.

Birilerini zulümle suçlamadan önce, kasıtlı olduklarına emin olmamız lazım gelir. Özellikle iktidar partisi mensuplarının bu konuda etraflıca bilgi sahibi olmadıklarına inanıyorum.

EYT uygulamasının iki temel mağdur grubu var:

1- Kamuda görev yapan ve 1999'dan önce işe başlayan memur ve kamu işçileri.

2- 1999'dan önce özel sektörde işçi olarak çalışmaya başlayanlar ile Bağ-Kur'lu olarak faaliyet gösteren tarım ve esnaf kesimi.

Devlet memurları ve kamu işçileri açısından temel mağduriyet, emekli olabilmek için ödemeleri gereken prim ve süreyi tamamladıkları halde, sonradan çıkarılan bir kanunla yaşlarını beklemek zorunda kalmalarıdır.

Devlet memurlarının iş güvencesi olduğu için, çalışarak beklemek dışında hayati sorunları bulunmamaktadır. Bu beklemenin verdiği mutsuzluk, planlarında aksamalar, aşırı yıpranmışlıkla sağlıklı bir emeklilik dönemini yaşayamama vb. sorunlarla baş etmek zorunda bırakıldılar.

Asıl zulmü yaşayanlar SSK'lı işçi ve Bağ-Kur'lu kardeşlerimizdir. Çünkü, yaşlandıklarında her

hangi bir vesile ile işlerinden çıkarılmaları halinde yeniden iş bulabilmeleri çok zor olmaktadır. Hem yaşlı oldukları için, hem de deneyimli işçi alıp fazla para vermek istemeyen işverenlerin istihdam politikalarına uymadıkları için.

Devletin kendisi bile bu zulme çanak tutmaktadır. Genç işçi çalıştırmaya yönelik bir sürü teşvik ve indirimler söz konusudur. Yaşlı işçiler adeta ölüme terk edilmiş gibidir.

Prim süresi ve miktarı dolduğu halde, emekli olamayan işçiler zulmün katmerlisini hasta olduklarında çekerler. Çünkü sağlık sigortaları devre dışı kalmıştır. Hem işsiz olup, hem de aylık en az 60 TL ödeyerek ancak GSS kapsamına girebilirler.

Kıdemli bir çalışan iken iyi maaş alan bir işçi; yeniden iş bulamadığı zamanlarda, çaresizlikten asgari ücretli bir işe başladığında ise yeni bir zulüm onu bekler. Ekim 2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı kanun sayesinde **emeklilikte aylık bağlama oranı** iyice düşürüldüğü için, emeklilik maaşı fazladan çalıştığı her yıl için daha da azaltılır.

Korkunç bir şaka gibi değil mi? Kısaca EYT yüzünden emekli olamayan mağdurların ya en az 5.300 TL maaş alabilecekleri bir işte çalışmaları ya da evlerinde kös kös oturup yaşlarını beklemeleri lazım. Ki, emekli maaşları daha da düşmesin. Bu arada da hiç bir şey yemeden içmeden ve hasta olmadan adeta donmuş halde beklemeleri gerekir. Nasıl olacaksa?

İşçiler için yaşanan bu zulüm döngüsü, işyerini kapatmak zorunda kalan Bağ-Kur'lu esnaflar ile tarım yapamayacak hale gelen çiftçiler için de geçerlidir.

1999 yılı ve öncesi siyasetçilerin yanlış ve düşüncesizce işlerinin faturalarını neden emekçiler ödemek zorunda bırakılıyor? Siyasetçilerin SSK'yı batıran garip kampanyalarının mahkemelerde hesabı dahi sorulmamışken; ahırda bağlı inek muamelesi yapılarak, çalışanların emekleri ve gelecekleri neden sömürülüyor?

EYT mağdurlarının zoruna giden ve kendilerini ülkemizde misafir ettiğimiz Suriyeli kardeşlerimizden daha değersiz, yabancı ve ötelenmiş gibi hissetmelerine neden olan gelişmeler kısaca bunlardır.

Şimdilerde ise, karşımızda EYT sorununu işbaşına geldiğinde çözeceğini açıkça deklare eden bir muhalefet grubu ile, konuyu tamamen duymazlıktan gelen bir iktidar kesimi var.

Allah-u Teala kimseyi açlıkla ve işsizlikle terbiye etmesin. Kişilerin evlerine ekmek

götürmekten aciz bırakıldığı, yıllarca çalışıp pirim ödedikleri halde, bir nevi gasp gibi mahrum tutuldukları emeklilik maaşı ve sağlık hizmetlerinin çaresizliğini yaşadığı şu durumda, hangi partiye gönül vermiş olursa olsun, tercihlerini yeniden değerlendireceğini görmek gerekir.

Devlet memurları için nispeten daha hafif olan bu büyük imtihan ve zorluk için, işçi ve Bağ-Kur'lu kardeşlerimize kuru bir sabır telkini yeterli olur mu?

Bunu da büyüklerimiz düşünsün artık...

[Bir Zulmün Hikayesi: EYT](#)

15 Temmuz'da vatanımıza ve birliğimize kast eden hain ve katilleri, çoluk çocuğumuzun namusunu kirleten aşağılık sapıkları, hunharca cinayet işleyebilen gözü dönmüş cânileri idam edemedik.

Çünkü idamı kaldırmışız. Geri getirsek de edemeyiz. Çünkü kanunlar geçmişe dönük işletilemez!

Emeklilikte Yaşa Takılanlar ise, ne kadar zararlı ve kötü bir grupmuş ki(!); hainler için dahi geriye işletilemeyen kanunlar EYT'liler için bir şekilde uygulanmış oldu.

Nereden çıktı bu EYT? Kimlerden oluşuyor ve neresi zulüm diye soranlar için kısaca açıklayalım.

1999 yılı ve öncesindeki iktidarların basiretsiz ve hesapsız uygulamaları sonucu, SSK tamamen batma noktasına gelerek emekli maaşlarını ödeyemez hale getirildi.

Günü birlik çözümler ve oy devşirme uyanıklığı için, erken süper emeklilik gibi haksız-yersiz icatlar çıkartarak zaten çökmüş olan sosyal güvenlik sisteminin tamamen yerle bir olmasını sağladılar.

Hazıra dağ dayanmaz. Akılsızca yapılan işler mutlaka duvara toslar. Nitekim böyle de olunca, 1999 yılında emeklilik yaşı kanunla değiştirildi. Anayasa mahkemesinde iptal edilince de, 2002 yılında yeniden düzenlenerek yürürlüğe konuldu.

Eskiden Emekli Sandığı, SSK veya Bağ-Kur'un her birinde, prim ödeme süresine göre Emeklilik vb hesaplamalar yapılırken, ayrıca birde yaş faktörü eklendi.

Erkekler 60, kadınlar da 58 yaşından önce emekli olamaz şartı konuldu. 08.09.1999 tarihi milat kabul edildi. Yeni işe başlayan herkes için geçerli kılındı.

Zulmün başladığı nokta, kanununun 08.09.1999'dan önce çalışmaya başlayanları da kapsayacak şekilde geriye dönük işletilmesidir.

Örneğin, erkek bir devlet memuru en az 25 hizmet yılını ve Emekli Sandığı prim ödemesini tamamladığında emekli olabiliyorken, üstüne birde kademeli yaş sınırlaması getirilmiş oldu.

İşe giriş tarihi 1999'a ne kadar yakınlaşırsa o kadar çok etkilenilmesi sağlandı.

Zulüm bunun neresinde diye soranlar için;

- Zulüm, emeklilikte yaş engelini katillere bile uygulanmadığı şekilde, geçmiş de kapsar şekilde işletilmesidir.
- Zulüm, işinde en az 20 ve 25 yıl çalışan ve primlerini eksiksiz ödeyen kadın/erkek çalışanların emeklilik hakkının gasp edilmesidir.
- Zulüm, beceriksiz ve basiretsiz politikacıların israf faturalarının çalışan masum insanlara zorla ödettirilmesidir.
- Zulüm, devletine güvenerek işine başlayan ve hayatını planlayan insanların, maç

ortasında kural değişikliği gibi tuhaf bir muameleye maruz bırakılmasıdır.

- Zulüm, sorunları çözmek üzere seçilen yeni yöneticilerin bu zulmü devam ettirmesidir.
- Zulüm, yaşını beklemek istemeyenlerin en temel insani ihtiyaçlarının bile yok sayılması, sağlık hizmetinden mahrum bırakılmasıdır.
- Zulüm, yaşını beklemek istemeyenlerin dışarıda çalışmaları halinde emekli maaşlarının düşürülmesidir.
- Zulüm, devletin EYT'lileri emeklilikte genç görürken, işe alımlarda ise hem devletin hem de özel sektörün yaşlı bulmasıdır.
- Zulüm, her soruna çare bulunurken, sayıları binlerce olan mağdurların görmezden gelinmesidir.

Allah'a şükürler olsun ki, ülkemiz şu anda çok daha güçlü ve zengin hale geldi.

Son yıllardaki güzel gelişmeleri görmezden gelmek için ancak nankör olmak lazım.

Geçmişte, tam bir bataklık halindeyken, sınırlar zorlanarak çıkarılmış bulunan EYT uygulamasının, bugün de devam ettirilmesi için makul bir neden kalmamıştır.

Dünyanın neresinde olursa olsun, mazlumlara el uzatan devletimizin ve milletimizin, kendi evlatlarına karşı da aynı duyarlılığı beklemek çok olmasa gerek.

Tıpkı tasarruf teşvik fonu bataklığının kurutulması gibi, EYT mağdurlarının da sesine kulak verilmesini ve bu mübarek günlerde binlerce ailenin gönlünün ve duasının alınmasını bekliyoruz.

Zulüm bitsin diyoruz! Çok şey mi istiyoruz?!